

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 21.

V Trstu, 21. oktobra 1899.

Letnik III.

Na pokopališču.

V
ečerne zarije plamteči svit
po širnem, smrtuem polji je razlit,
po cvetji rosнем sed zelenja;
žari se križ... Rešnik razpet... Njegov
pogled je v dolge vrste vpert grobov,
v nebrojne križe : znak vstajenja !...

Tam z dalje mili glas zvonov iz lin
se spaja s petjem sladkim slavca in
zveni tje v tihi mrak vabljivo ;
je čuti s stolpa pozne ure vdar,
ko skozi vrata nekov mladi par
prihaja sem na smrtno ujivo...

Pri križu sred grobišča obstoji,
šepeče mnogo tam o »svidenji«,
ljubavi »vernej, večnotrajni«...
Ne čujejo, oh, mrtveci v grobeh.
priseg ne čujejo src mladih teh ;
ne moti to jih nič v njih spanji !

Sreč premnogo, ki zdaj tu trohni,
nekoč je sanjalo, kar sanjaš ti,
to križi pičajo okoli ;
pa zginil je ljubavi sladki sen,
zagrnil nade zlate grob prsten,
tu našlo leka mnogo boli...

I vama skoro bo zazoril dan,
ko zove vaju smrti klic grozan,
da ležeta tu v ozko jamo ;
najtrajnejša zvestoba je le tu,
v tem pristanišči večnega miru,
vse drugo besedilo samo !...

Mokriška.

